

Pica de cal masover de Minoves

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Minoves
Emplaçament Carretera de Cal Rosal a Olvan

Coordenades:

Latitud: 42.063830566894
Longitud: 1.8763016940007
UTM Est (X): 407030
UTM Nord (Y): 4657474

Classificació

Número de fitxa 08144 - 71
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: la part inferior es troba en procés de degradació.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00062
Fitxes associades:
[Minoves](#)
Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.
Data de registre de la fitxa: dt., 18/06/2002 - 02:00

Descripció

A la planta baixa del cos de migdia de la masia de Minoves es conserva una pica de pedra sorrenca d'un únic bloc i buidada en el seu interior. Les seves mides són 1 m de llargada, 50 cm de fondària i 70 cm d'alçada. Sembla correspondre a un treball efectuat "in situ" ja que es recolza directament sobre el paviment de roca natural i s'integra a l'interior del mur de la mateixa casa, que també és, en part, de pedra natural. De funció desconeguda, sembla que aquesta pica fou destinada a contenir líquids.

Història

La masia de Minoves és documentada des de l'època medieval (s. XII). Des de la baixa edat mitjana les propietats de l'actual masia figuren com a dominis senyoriais del monestir de Sant Pere de la Portella i de la baronia de la Portella. És als segles XVII i XVIII que la masia amplia les propietats per via matrimonial i per diferents compra vendes i s'organitza el sistema de masoveries, l'última de les quals, la Casanova de Minoves que es construeix de nova planta al segle XVIII. Gràcies a la documentació conservada a l'arxiu familiar s'ha pogut reconstruir l'arbre genealògic de la família des del 1400 fins a l'actualitat; el cognom Minoves es manté des del segle XII fins a mitjans segle XIX.

Bibliografia

BUSQUETS 2001: Minoves (inèdit)

